

Trösteord till en sjuk, bedrövad vän

Kära vän! Vare med dig, huru det kan, glöm aldrig det vissa, fasta, evigt anammansvärda ordet, det slott och fäste, varuti vi äro inneslutna, det ordet om den eviga, oföränderliga nåden. Du känner intet av Herrens ljuvlighet, säger du, men *saliga äro de, som icke se och dock tro*. Du är så ensam, tycker du, som en fågel på taket, en uggle bland ruiner. Nej, du är icke allena. *Se, jag är med eder alla dagar intill världens ände*, säger Herren. Du är så syndig, så kall, så eländig, så förströdd, klagar du. Ja, men *Jesus är icke kommen* för de *rättfärdiga*, utan *syndare* till tjänst, och Jesus undfår syndare, är deras rättfärdighet inför Fadern, deras försvarare m.m. och sade själv (märk, huru han själv talar): »Frukta icke, du lilla hjord! ty det är eder Faders goda behag att giva eder riket.» Du förmår icke bedja, icke ens tänka. Ja, men Anden hjälper vår skröplighet och manar gott för oss med outsägliga suckar, vilka icke vi utan endast Gud förnimmer. Jesus beder för dig och sörjer för din själ i allt. Du behöver nu icke göra någonting, minns det. O, jag vill ropa det högt genom ditt hjärta, du behöver nu icke göra någonting, utan blott ligga stilla som ett litet barn i moderns sköte, som en kyckling under hönans vingar.

Kan du ej fröjdas, spela, sjunga,
Ej gråta ens, ej tigga, be;
Kan du ej röra mer din tunga
För hjärtats oro, sorg och ve;
Så säger Jesus, vännen kär,
Som dig har köpt från syndens smärta
Och öppnat dig sitt fadershjärta:
Jag älskar bruden, som hon är.

Minns detta väl.

Och då vi nu tro sådant och åkalla honom såsom en Fader, låtom oss då även vara honom trogna och lydiga och blott leva så, som det passar i vårt stånd såsom Guds barn. Därtill fordras då att vaka och bedja, ja, och då man ingenting, alls ingenting förmår, sjunka ned i vanmakten och kvida. Detta är då ett starkt, mäktigt bedjande.

Om detta träffar dig vid sådan hälsa, att du förmår skriva, vore det kärt få några rader av dig. Eljest önskar jag dig endast att vara innesluten i Jesu nådesarmar i liv och död. Evad vi då leva eller dö, höra vi Herren till. Amen.

C-O Rosenius 1844

© Pietisten 2026

Texterna får användas fritt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.

www.pietisten.com